

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (År) 21.

Lösningsnummer 5 Centa.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 12 NOVEMBER, 1913.

N: 46.

General Booth d. ä.

Några tankar vid hans död 1912.

Av Nils F. von Brown.

Det var ej för så värt länge sedan, som "skräddargeneralen" och hans armé möttes af oböjligt förakt och hänsfälla tillmälen från nästan alla läger, från höga och låga, från fattiga och rika. I ett land sådant som Sverige närdes och underhölls detta förakt af statskyrkan och dess tjänare, och de spejlerade mistadela till de bättre situationerna, till "bättre folk". Och att dessa, då de ytligt betraktade denna ruresless hällersamma framträdande, ej kunde dragas till den utan uppfylldes af anti-pati mot den, kan ju förklaras, ty de drogo själva ingen direkt fördel af den, och på deras mera kulturella önnen kunde Frälsningsarméns nästan brutala frammarsch värka rent fysiskt motstånd. Svårare är då att fatta orsaken till de ringare och fattigare motstånd mot denna institution, hvars hela sträfvan går ut på att lindra nöden, att föda de hungerige och kläda de nakna.

"Frälsningsgeneralen" har nu, mitt på år, lagt sitt huvud till hvila, och himmelvidt stor var skillnaden mellan det eftermäle, han fick, och de tillmälen, som under arméns pionieriskt kommo honom till del. Det var som att vända bladet i en bok, i hvilken författaren på ena sidan fördömer en sak och på den andra berömlar. När han först framträdde, möttes han af icke motvilja, och ingen utom hans få trogna ville kännas vid honom; nu, när han gick lidan, var all världens tidningspress uppfyllt af väl lofod öfver honom personligen och öfver den rörelse, han skapat, och de voro väl lätt räknade, som ej instände i detta lof, som ej sympatiserade med honom och hans gärning. Några få funnos naturligen, som trots allt, ej kunde gilla "frälsningsgeneralens" stora verk — bl. a. några stockkonservativa och intoleranta svenska statskyrkopräster.

Hvari lag då "general" Booths storhet, och huru han hans armé på en så relativt kort tid kunnat blifva en viktig faktor för all världen, och huru är det möjligt att en sådan rörelse kunnat få en så enorm spridning, att det nu vill knappast finnas ett land på jorden, där den ej räknar någon eller några kärer? De frågorna är det ej så lätt att besvara, men ett svagt försök kan väl ändå göras.

Generalen själf stod förvisso höjd öfver allt, hvad medelmätta heter. Hans begränsning var otvivelaktigt stor, och hans organisationsförmåga endast jämförlig med den hos historiens största fältherrar. Några hafva inmenat, att han i själva verket ej var den entusiast och verkligt sanna kristne, som kosta hvad det vill, med glödsamt intet hela sitt liv sträfvan efter att predika Kristi lära och göra dem, som så främmande för den, delaktiga af dess salighets och evighetsbopp, och som med uppförande af egen bekvämlighet och egna fördelar gifver allt, ändå till sitt liv, för att lindra det mänskliga elände och den skriande nöd, som på alla sidor omgifva oss. "General" Booth skulle enligt deras mening varit en synnerligen "smart" man, som under religionens täckmantel och med tillhjälp af tytt och naturligt begrafning vet att svinga sig upp till makten tinnar och samla sig en förkunnhet, som ingalunda var att förskäma. Men om man noggrannare ransakar generalens lifshistoria och hans verk, synes mig sådana antaganden nästan omöjliga och otroliga. För mig och många andra framstår han såsom en ädel och till det yttersta uppförande mänskliga, som en glödsande, ja, nästan fanatisk entusiast, såsom en personlighet, i hvilken intet svek och skrytteri är, såsom en sann Kristi lärjunge i detta orts bästa mening. Och den sanna ödmjukheten var honom nog ej heller främmande, chura han säkerligen var medveten om, att hans Gud gifvit honom stora gåfvor, och att han genom den ledarsättning, han intog, bäst tjänade Guds sak här på jorden. Med andra ord, han ville ej gräva ned sitt pund utan väl förvalta det och mångfaldiga det.

Och generalens verk, den världsomfattande Frälsningsarmén, står i intimt samband med danaren själf, och dess historia är i mångt och mycket hans egen. Dock finnes väl numer ingen enda, som vågar påstå att denna rörelse arbetar i egoistiskt syfte, och att dess "soldater" och "officärer" utföra sitt arbete för snod vinnings skull. Inom denna väldiga armé finnes naturligen några få som ej äro fullt upprättiga, och några en staka falskhet har ju äfven tinnat inom dess led. Men det är saker, som äro fullt mänskliga och ej kunna undvikas inom en så omfattande institution. Skrytteri och bedragare äro emellertid inom Frälsningsarmén i försvinnande litet antal, om man (Forts. å sid 4.)

FRAMTIDENS INDUSTRIELL.

Amerikanen dr. Acheson besöker Sverige, om hvilket han gör märkliga uttalanden.

Stockholm har nyligen besökts af en bemärkt amerikan, dr. Acheson, följad af en ryssk vän, advokaten de Chessin. Dr. A. har naturligtvis blifvit intervjuad och för en medarbetare i A.-B. medelbart uttalat sig om Sveriges industriella framtidsutsikter.

"Läskom egyptierna fordom försågo världen med bröd, så kommer äfven Sverige att i en framtid försäja världen med industrialier." Dessa ord uttalande dr. A. genom hr. de Chessin. Den sistnämnde är svenska legationens i Petersburg juridiska rådgivare och som sådan särdeles väl inne i alla frågor som röra Sverige och dess industriella och kommersiella intressen. "Det är inga öfverord", fortsätter M. de Chessin, "och doktor Acheson förklarade senast i går att Sverige för närvarande står högst utaf alla länder i Europa i fråga om den tekniska vetenskapen." När England om en 60 å 70 år förbrukat allt sitt kol är det därför ytterst sannolikt att dess industri kommer att förflyttas till Skandinavien. Sverige äger ju otaliga vattenfall, eller som engelsmännen kalla dem "det hvita kolet", och tack vare dessa kunna de industriella företagen hoppas på att få fortleva. Eljest vore de ytterst sannolikt dömda till undergång.

Någon fara för att Sverige skulle komma att sakna kapital att driva sin industri med tror jag inte finnes. Jag är öfvertygad om att de engelska miljarderna komma att söka sig väg hitöver."

NOBELPRISET I MEDICIN

Detta pris tilldelas fransmannen, dr. Charles Richet.

Utdelningen af Nobelprisen har redan börjat för i år. Den 31 okt. tilldelades priset i medicin fransmannen dr. Charles Richet, ledamot af franska medicinska akademien, för hans arbete öfver anaphylaxis. Dr. Richet har gjort många fysiologiska undersökningar. För tre år sedan hade han en luftfilteringsapparat färdig, som han uppfattade som ett sätt att rensa luften i rum och tillika verka ett preventivt mot spridandet af skarlakanseller, tuberkulos och andra sjukdomar. Den består af en ventilator, som drivas med elektricitet och deplacerar 200 kubikmeter luft i timmen. Apparaten, i hvilken fläkarna röta, är på insidan täckt med glycerin, hvarpå alla sjukdomsform, sporer och osunda partiklar i luften fastna och afföras från luften i ett rum.

Beillis frikänd.

Mendel Beillis frikändes i mandagen i Kiev, Ryssland. Han stod som beaktad tilltalad för ritualmord. Man väntade att oroligheter skulle utbrista, hvarför myndigheterna voro beredda på att förebygga våldsamheter mot judar.

Konung afsatt efter 27 år.

"Gör kronan på hans hjässa lätt", heter det. I Bajern gjorde man den så lätt, att den aldeles försvann från kung Ottos hufvud. Det skedde i onsdags, då han blef afsatt efter 27 års tjänsgöring i tronstolen. Prinsen regenten Ludvig utropades till konung under namn af Ludvig III. Kung Otto är född 1818 och efterträdde sin broder, Ludvig II, som dränktes sig i Starbergsjön 1886. Otto är obotligt vansinnig, uppgifves det.

Teddy Roosevelts triumfer.

Col. Th. Roosevelt anlände i onsdags till Buenos Aires, Argentina, på kryssaren Uruguay, sedan han mottagits i Montevideo med stora festligheter. I Buenos Aires möttes han med kanonsalut och statsrepresentanter, diplomatiska kåren, högre officerare m. fl. I Montevideo hade presidenten för republiken gifvit stor bankett för den namnkunnige besökaren.

Är det sant?

Engelskspråkiga tidningar visste i fredags att ontala, att prins Vilhelms af Sverige gemål, prinsessa Maria, hastigt lämnat honom och rest till sin fader, som f. n. är bosatt i Paris. Hennes vänskap till den ryske ministern i Stockholm skulle hafva missagat prinsen och en häftig scen lär ha utspelats mellan makarna, hvarvid prinsen slagit sin gemål. Hon skulle hafva förklarat, att ingen makt i världen kunde förmå henne att återvända till Sverige. De senaste tidningarna från Sverige förmåla visserligen, att prinsessa Maria afrest till Södern, närman till Paris, men om någon oenighet mellan henne och prins Wilhelm tala de icke.

Gustaf Adolfs-fäst.

Svenska Sångarbrödernas och lutherska ungdomsföreningens Gustaf Adolfs-fäst en succes.

Trehundra svenskar deltago.

ETT UTVALDT OCH UTMARKT PROGRAM PRESTERADES.

Allt mer börjar likgiltigheten för gemensamma inträsen gifva vika bland svenskarna på den amerikanska kontinenten. Många gånger har detta under de senaste åren blifvit tydligt. Äfven här i Winnipeg har likgiltigheten bland svenskarna betydligt stegrats, och man har till sist insett nödvändigheten af att hålla samman och då och då samlas kring fosterländska minnen till nytta och nöje. Annu torde den stora tillståndning, Nordens midsommarfest i år rönte, lefva i friskt minne, och helt nyligen, den sjätte november, fingo vi ännu en gång bevittna det glädjande faktum, att svenskarna icke äro omöjliga att samla på nationella högtidsdagar.

Utän öfverdrift kan man påstå, att den Gustaf Adolfs-fäst, som Svenska Sångarbröderna tillsammans med Svenska lutherska kyrkans ungdomsförening afhöll förliden torsdag kväll i Svenska lutherska kyrkan vid Logan ave., blef ett evenemang för svenskt lif i Winnipeg. Kyrkan var till trängsel fylld, och säkerligen hade mer än trehundra personer infunnit sig. Många hade nog lockats till denna fäst af intresse för svensk sång, ty som bekant utpräglade Svenska Sångarbröderna vid detta tillfälle för första gången offentligt. Först som sist må påpekas, att denna kör ännu icke nått sin fulländning, och att en del brister vidlåda denna. Dessa äro dock icke större än att de så småningom kunna bortarbetas. I betraktande af den korta tid, Svenska Sångarbröderna existerat, var detta deras första framträdande en succes. "Dane liksom åkan, bröder" sjöngs med kraft och klän, och där kunde man tydligt förmäna, att ledaren, Mr. C. V. Carlson, förstår att draga sångarna med sig. Tenoristerna voro dock icke fullt rena och verkade en smula ströande. Vi hafva emellertid blifvit upplysta om att den bästa förste tenoren i dagen och därför icke kunde deltaga i konserten: Lindblads maktiga "Stridsbön" gick betydligt bättre, berende därpå att sångarna fingo hjälp af en skicklig förste tenor. Utän öfverdrift kan man säga, att detta nummer var ett af de bästa på aftonens program. Äfven "Aftonrodnad" sjöngs icke så öfvert. Vi bedja att i alla svenska vägnar få taeka Svenska Sångarbröderna för hvad de gifvo oss förliden torsdag, och vi hoppas af allt hjärta, att deras nästa framträdande genom energiskt arbete må blifva än bättre än detta första.

En verklig konstnätning bereddes de närvarande genom de fem solonummern på fiol. Mrs. Nichol (Miss Olga Simonson) gaf. Mr. Nichols skicklighet är ju allmänt erkänd, och denna gång framstod hon som en verklig virtuos, för hvilken alla tekniska svårigheter vikit. Hennes uppträdande är enkelt och förfritt, och man kan icke annat än beundra det lugn, med hvilket hon behandlar äfven de svåraste partier. Att Mrs. Nichol fortfarande är den svenska allmänhetens koadjungtor, kunde man förstå af den applåddiska, hvilken spontant — trots förbud — utbröt efter hennes första nummer. Det är skada, att vi icke öfvertägs af en sådan konstnärliga konst som Mrs. Nichols. — Hon åkompanjerades på ett förtjänstfullt sätt af sin syster, Miss Frida Simonson.

Den nybildade svenska stråkorkestern spelade tre stycken, och man måste erkänna, att den icke sköttes sig illa. Aftonens fastalld hölls af pastor Bergström. På ett inträsnat och medryckande sätt skildrade han Gustaf II Adolfs lif och gärning och framdrog därefter flere goda lärdomar, hvilka särskilt rikades till ungdomen. Det formfullande talet åhördes med spänd intresse. Prof. E. Lundkvist reciterade till sist med vanlig bravur några bitar ur Topelius' "Fältskrisen berättelser". Den högtidliga festen afslöts med afsjungsandet af "Du gamla, du fria" och "God save the King", hvilket skedd stående.

Blagd stråjk.

Stråjken vid Indianapolis Fredagen och Terminal Co. bilades i traction. Villkoren äro ännu icke kända.

Öfverflyttning.

No män, som konspirerat mot Habibullah af Afghanistan lif, blifvo nyligen på ett öfverflyttat sätt afträdade i Kabul, landets hufvudstad. De bundos framför konanomyningar, hvarvaref konanernas laddningar af sköts.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

Balk draget sig tillbaka — Svåra eldsvådor. — Stor gifva till riksmusem.

— Ett par poliskonstaplar, hvilka natten till d. 25 okt. vid 1-tiden patrullerade på kajan i Sundsvall, i aktigot darrad vid ångare, som med sakta fart styrde in i hamnen. Strax vid kajan gjorde ångaren en hastig vändning och ångade ut. Konstaplar kunde ej i mörkert bestämt iakttaga ångarens utseende, men hålla före att det måste ha varit ett örlogsfartyg.

— Aflidne fabriören J. Jansson i Bondarve, Folkärna socken, har i sitt testamente donerat 20,000 kr. till Folkärna församlings barnhem. — Soekerholagets revisorer rikta mot konsul Wilhelm Westrup grava anmärkningar på grund af hans dubbelställning som styrelseledamot i Soekerbolaget och ordförande såväl i Sydsvenska kreditaktiebolaget som Prudentias styrelse. Revisorerna ha vägrat konsul Westrup dederge. — Här om natten uppstod eld i Sunne mekaniska verkstad. Efter några timmar voro samtliga byggnader nedbrunna till grunden. Om eldens uppkomst vet man ännu intet med säkerhet. Troezen har den försöksakts af guster från smedjan. Samtliga byggnader voro försäkrade i "Skåne" för 34,000 kr.

— Med åberopande af en med kapten Filip Slöhrs namn accepterad värd af 100,000 kronor yrkade som bekant boktryckaren John Nyberg i Härnösand att af kapten Slöhrs sterbhus utlå beloppet. Stårhuset bestred att Slöhr tecknat sitt namn såsom godkännare af växel och Stockholms rådhusrätt fann i sin i december 1911 afkunnade dom att mot stårhusets bestridande och hvad till stöd för detta bestridande i målet förekommit det icke blifvit genom den af Nyberg åstadkomna utredning ådagalagd, att Slöhr tecknat sitt namn å växeln i fråga. Nybergs talan ogillades därfor och Nyberg fick själf vidkännas sina rättseggskostnader. Denna dom fastställdes sedermera af hofrätten. Högsta domstolen har i en afkunnad dom med afslag af Nybergs k. mt. gjorda framställning om vittnesförhör, fastställt hofrättens dom. Domer var enhällig.

— 67-åriga f. hmningsägaren O. Sandström från Högå, Umeå landsförsamling, var hiron den 25 okt. i skogen och satte ut fågelsnårer. Då detta numera är förbudt, gånge sig Sandström bakom några buskar, när han hörde en person närma sig den plats, där han befann sig. Den kommande, en arbetare, som var ute på jakt, såg att det rörlige sig i buskarnas och aflossade ett skott ditin. Skottet träffade Sandström i ryggen, så att han genast afled.

— Öfverste V. G. Balck, "den svenska idrottens fader", som sedan riksförbundets bildande 1903 har varit dess vice ordförande, har nu förklarat sig vid den stundande idrottsriksdagen ännu afsäga sig ledamotskapet af öfverstyrelsen och vice ordförandeskapet i förbundet. — En morgon utbröt eldsvåda i kokeriet vid Noreborg trämassfabrik i Eda socken, hvilket nedbrann till grunden. Elden spred sig vidare till vedupplaget, där den först vid middagstiden kunde begränsas. Det brunnna, som tillhörde Kropatschors barks aktiebolag, var försäkrat i Svea, Skandia och Skåne.

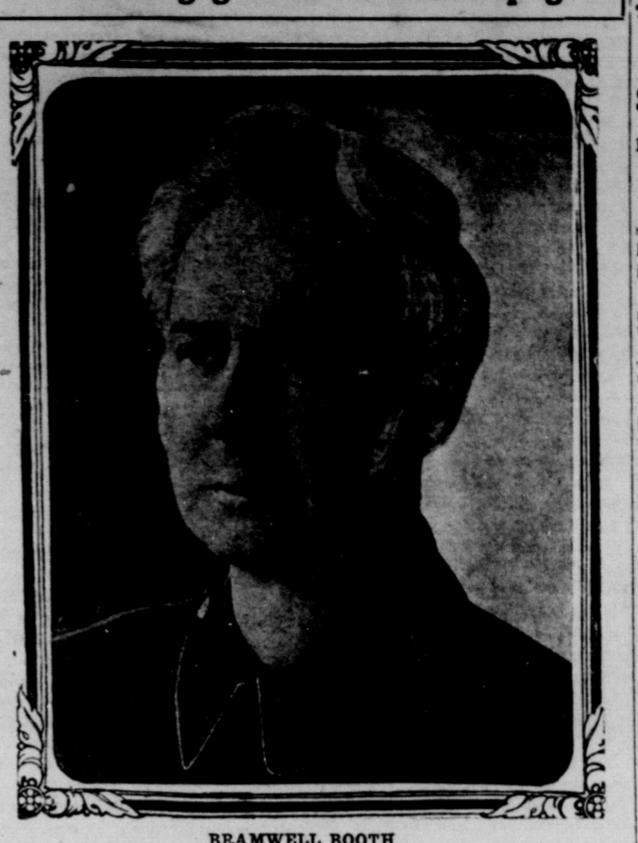
— Den till närmare 3,000 exemplar uppbärande samling insekter, som fr. h. A. Klinekström gjort under sin resa på sydvästra Gronland, har som gifva öfverlämnats till riksmuseets entomologiska afdelning. — I Köpenhamn har en ung svensk-amerikan dömts till 20 dagars vatten och bröd för ett par djärfva bedrägeribrott. Det var han som på telefon rekviderat en hel del saker från ett par större firmor under uppgifvande att han var svenske ministern i Köpenhamn.

— Peder Kallin & Co:s såg på Hisingen nedbrann d. 24 okt. Har elden uppkommit vet man icke. Sågen var försäkrad. — F. konservatorer vid Upsala universitet lif, hedersdoktor G. Kolthoff afled natten till d. 25 okt. i Upsala. Kolthoff var vida känd som konservator. Han deltog äfven i flere nordliga expeditioner. Gustaf Isak Kolthoff var född i Sandhem af Skaraborgs län den 14 dec. 1845. Han har skaffat sig ett namn som en flitig vetenskaplig författare. 1907 blef Kolthoff för sina vetenskapliga förtjänster af Upsala universitet utnämnd till fil. hedersdoktor. Den bortgångne sörjes nämast af maka, född Lind af Hageby, och flera vuxna barn.

Asterisaden till New York.

Governör Folker i New Hampshire har undertecknat de papper, hvari det förordnas, att Harry Thaw på guvernör Glynnns anhöllan skall återvända till New York. Detta betyder emellertid icke, att han genast skall sändas till Mattewan. En strid, som kommer att räkna i årtal, förestår.

Frälsningsgeneralen i Winnipeg.



BRAMWELL BOOTH.

En förste kunde knappast hafva föreställt sig, att den frälsningsgeneralen Bramwell Booth, då han i lördags anlände till Winnipeg, Åtminstone icke kunde hjärtligt. Stora människomassar hade redan före kl. 2 em. på lördagen samlat sig utanför C.P.R.'s station. Kl. 2.05 anlände tåget, med hvilket general Booth kom från Toronto. Han möttes vid stationen af en mottagningskommitté för staden, högre officerare vid Frälsningsarmén och hundratals frälsningsoldater. Förtrodd af musik och flygande fanor, hvaribland märktes den svenska flaggan, trädde man i slutet trupp till rådhuset, där generalen och hans stab möttes af Aetings Meyer Cockburn och medlemskapet af stadsrådet. Från rådhusets trappa hälsade Mr. Cockburn i val valda ordlag generalen välkommen till Winnipeg, hvarpå denne tecknade med ett varmhartigt anförande. I söndags talade general Booth icke mindre än vid tre möten på Walker teater, som vid alla tillfällen var fylld till sista plats af en inträsnad publik. Vid alla dessa möten talade generalen om sin aflidne fader, William Booth, hvilkens lif och gärning på honom gjort ett synnerligen djupt intryck. Vid förmiddagens möte, vid hvilket vi voro i tillfälle att närvara, påpekade generalen särskilt det drag af glädje och hopp, som gick som en röd tråd genom William Booths lif. Han uppmärksammade åhörarna på äro efterlikna den store generalen. Han framhöll äfven flere gånger, att William Booth framför allt var en ärlig man, som trodde, hvad han predikade, och icke predikade annat än hvad han trodde. General Bramwell Booths uppträdande är synnerligen nobelt och bemottagits mera högtidligt än general Bramwell Booth, då han i lördags anlände till Winnipeg. Åtminstone icke kunde hjärtligt.

Stora människomassar hade redan före kl. 2 em. på lördagen samlat sig utanför C.P.R.'s station. Kl. 2.05 anlände tåget, med hvilket general Booth kom från Toronto. Han möttes vid stationen af en mottagningskommitté för staden, högre officerare vid Frälsningsarmén och hundratals frälsningsoldater. Förtrodd af musik och flygande fanor, hvaribland märktes den svenska flaggan, trädde man i slutet trupp till rådhuset, där generalen och hans stab möttes af Aetings Meyer Cockburn och medlemskapet af stadsrådet. Från rådhusets trappa hälsade Mr. Cockburn i val valda ordlag generalen välkommen till Winnipeg, hvarpå denne tecknade med ett varmhartigt anförande. I söndags talade general Booth icke mindre än vid tre möten på Walker teater, som vid alla tillfällen var fylld till sista plats af en inträsnad publik. Vid alla dessa möten talade generalen om sin aflidne fader, William Booth, hvilkens lif och gärning på honom gjort ett synnerligen djupt intryck. Vid förmiddagens möte, vid hvilket vi voro i tillfälle att närvara, påpekade generalen särskilt det drag af glädje och hopp, som gick som en röd tråd genom William Booths lif. Han uppmärksammade åhörarna på äro efterlikna den store generalen. Han framhöll äfven flere gånger, att William Booth framför allt var en ärlig man, som trodde, hvad han predikade, och icke predikade annat än hvad han trodde. General Bramwell Booths uppträdande är synnerligen nobelt och bemottagits mera högtidligt än general Bramwell Booth, då han i lördags anlände till Winnipeg. Åtminstone icke kunde hjärtligt.

EN FAMILJEPROCESS.

Dr. O. Smith uttager stämning på sin fader för ärkränkning på Gamle L. O. Smith har, som bekant, nyligen gifvit sin memoar. I dessa har han utslungat en hel del anklagelser mot sina barn. Dessa anklagelser, jämte en del beskyllningar i bref till den bank genom hvilken den gamle Smith fått mottaga det månatliga underhållet från dessa sina barn, hafva förordet sonen, dr. O. Smith, att vid rådningsrätten i Karlshamn uttaga stämning på sin fader för ärkränkning. Stämningen är af följande lydelse: Harmad får jag värdsamt anhölla om laga kallelse och stämning å hr. L. O. Smith, för närvarande bosatt i Karlshamn, med följande påståenden: Såsom för rådstufvuritten säkerligen bekant förekom under en lång följd af år från början af 1890-talet ett flertal af hr. L. O. Smith mot mig och öfriga medlemmar af hans förvarande familj anhängsiggjorda rättgångar rörande de förment stora orariffärdigheter, som af oss skulle föröfvats mot hr. L. O. Smith. Grundtösheten af de oseriösa beskyllningarna påvisades emellertid i hvarje enskildt fall med den påföljd att samtliga af hr. L. O. Smith framställda yrkanden blefvo i af k. mt. fastställda domar ogillade.

Den 18 nov. 1903 afkunnades den sista domens i familjeärendet och därigenom rättsförhållandet oss emellan i hvarje delt påfördt och regleradt. Hr. L. O. Smith hade då enligt egen (Forts. å sid 4.)

AFILIDNE VETENSKAPSMAN

Den kände balneologen professor C. P. Curman har aflidit. Efter någon tids sjuklighet har den kände balneologen prof. C. P. Curman, i ångarna aflidit i sitt hem i Stockholm i en ålder af öfver 80 år. C. var född i Sigtunga i Östergötland och blef 1859 badläkare vid den lilla badorten Lysekil, som nu genom hans energiska arbete nådde den rang och det anseende, som den för närvarande åtnjuter. År 1869 blef C. professor i plastisk anatomi vid Konstakademien, hvilken befattning han lämnade 1902. Han var 1880-1898 docent i balneologi och klimatologi vid Karolinska institutet. Curman har för balneologiska och klimatologiska samt konsthistoriska studier gjort många resor till främmande länder. Han var ej blott det mångkunnige balneologen utan äfven inom balneotekniken den kanske främsta platsen i Europa, hvarjant han betraktades som auktoritet inom den medicinska klimatologien. Den aflidne sörjes närmast af maka, född Lundström, och fyra barn. En son är professor vid Konstskolan J. S. Curman.

Häftig storm.

Sedan i lördags har en ovanligt häftig storm rasat öfver Great Lakes. Minst tio ångare ha därvid varit utsatta för missöden af svårare eller lindrigare beskaffenhet. Flere människolif hafva sannolikt blifvit spilda. En 600 fot lång stälångare på träffades flytande på Lake Haron med kilen upp. Om fartygets besättning känner man ännu intet.

Valen i J. A.

Tammanylians kandidat för borgmästare i New York slagen ur brådet.

Sulzer medlem af legislaturen

RESULTATET I ILLINOIS GODT FÖR NYKTERHETSVERNERN.

Utgången af de i tisdags f. v. i åtskilliga stater i Förnsta Staterna hållna valen afvaldes med spänd intresse öfver hela landet. Först och främst koncentrerades naturligtvis intresset kring valen i New York. Där skulle ny borgmästare väljas; och emellan Claytor, den man, som förut vid ett par val segerrikt fört det lägre folkets färger, ej längre fanns till, och Tammany-liagan, som sedan år tillbaka sökt att dominera staden, för att icke säga statens politiska lif, hade en kraftig kandidat, publiisten M'Call, såg det tåmligen så mörkt ut för de liberaler, som representerades af fusionistkandidaten John Mitchell.

Men valutgången blef, från det lägre folkets sida sett, en fullkomlig seger. Mitchell erhöi nämligen icke mindre än omkring 75,000 röster mer än han behöfde för att kunna förklarad vald. Och icke endast det, utan nästan alla kandidater, som uppsatts af fusionisterna, afgingo med segern, lämnande Tammany-kandidaterna betydligt på efterkälken. I den af sexton medlemmar bestående skattekommissionen invaldes sålunda intet mer än en enda representant för Tammany-liagan, nämligen som förut ej inträffat på längda tider.

Valen af medlemmar i lagforsamlingen utföllo olika. Progressisterna kandidat i det sjätte distriktet, den nyligen afsatte guvernör Sulzer, invaldes emellertid med stor majoritet, hvadan Tammany äfven i lagforsamlingen har att vänta en kraftig opposition. Iit vara att liagan där ännu har rätt många förspökare.

Vid valen i Massachusetts afgick demokraternas kandidat för guvernörskandidat, David Walsh, med segern. Han erhöi cirka 50,000 röster, majoritet öfver närvarande guvernören, Prof. Progressisternas kandidat Charles Sumner Bird, erhöi ett stort antal röster. Tisdagens multipolval i södra Illinois voro naturligtvis i stort intresse, emedan vid dessamma skulle visa sig, hvilken sida kvinnorna drö, hvilka nu för första gången blefvo i tillfälle att rösta, skulle taga i några af de politiska frågorna, främst krogfrågan.

Resultaten af valen angifva också, att de personer — i allmänhet nykterhetsvänner — som påstått, att krogarna numera, sedan kvinnorna fått rösträtt vid municipala val, skulle få varit missgata. Sålunda kommas krogarna i ett flertal städer, till följd af valutgången, att stängas, så snart beslutet underkastats myndigheternas pröfning och varit laga kraft.

Bland städer, som blifvit "torra", märkas följande: Mound City, Petersburg, Mounds, Grand Chain, Virginia, Thebes, Jacksonville, Coulterville och Beardstown. Krogpartiet afgick ej med seger i någon stad, där nykterhetsvännerna förut varit vid makten, och valresultatet kan från nykterhetsvännernas sida anses såsom synnerligen godt, hvilket ledarne också låtit förstå. I flera af mellanstaterna största visade sig republikanerna starka vid tisdagens val. Sålunda invaldes i Cincinnati domare Spiegel, en republikan, till borgmästare, i stället för Hunt, en demokrat. Och i Toledo valdes äfvenså en republikan till borgmästare. I Cleveland återvaldes visserligen den närvarande borgmästaren, en demokrat, men var det med mycket ringa majoritet. I staten New York visade sig republikanerna äfvenså betecknande starka. Trots det myndigheterna i Gary, Ind., befarande valströf, inkallat flera hundra sheriff för landsbygden till staden för valdagen, förkommo där svåra oroligheter. En man sågdes ha blifvit skjuten till döds under dessa och flera illa särade, bland dem äfven en läkare, doktor Frank Smith. Kravallerna antogo en stund så allvarssamma former, att borgmästaren telegraferade till guvernören med anhöllan om trupper sändande till staden. Guvernören vägrade likväl villfara denna begäran, och lyckades det också sherifferna att med tillhjälp af polisen senare på dagen återställa ordningen.

Attentat mot Diaz.

I torsdags kväll blef general Felix Diaz öfverfallen af fem mexikaner, då han åberde en konsert i Havana. Han öfverfölls bakifrån, men hann dock försvara sig med ett paraflyg. Han blef ganska illa tilltyrad, och hans besvär icke äro lifsfarliga.